ՍԵՓՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ԼՍԱՐԱՆ-ԸՆԹԵՐՑԱՏԱՆ

ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ «ՆՈՐ ՕՐ»Ի

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ԱՄԷՆ ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆ
ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ ԻՐ
Վարչութեան *ՆՈՐ ՕՐ* Լրագրի
ԳԱՀԻՐԷ

Direction du journal
NOR-OR
Caire

Ձեռագիրները ետ չեն դարձուիր.

ԱՐՏՕՆԱՏԷՐ Ժ. ՄԻՒՆԻՒ

ՆՈՐ-ՕՐ

ԼՐԱԳԻՐ
ԱԶԳԱՅԻՆ, ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՈՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ
ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ ԵՒ ՇԱԲԱԹ ՕՐԵՐԸ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԵԳԻՊՏՈՍ

		ԴՐՇ. ՈՂՋ
Գահիրէի համար	տարեկան	50
» »	վեցամսեայ	30
Ներքինէն »	տարեկան	60
» »	վեցամսեայ	35
ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԻ ՀԱՄԱՐ		
Տարեկան	Ֆրանք	18
Վեցամսեայ	»	10
ՌՈՒՍԻԱՅԻ ԵՒ ԿՈՎԿԱՍԻ ՀԱՄԱՐ		
Տարեկան	ռուբլի	7
Վեցամսեայ	»	4

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳԻՆԸ ԿԱՆԽԻԿ Է
ԵՒ ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԾԱԽՔԸ
Թերթին փարչութեան փարայ Է.

ՇԱԲԱԹ 10/23 ՓԵՏՐՎԱՐ 1901 — ՔՍԱՆ ՓԱՐԱՅ ՈՂՋ — Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 68

27Ի ԵՐԵԿՈՅԹԸ

Դարձուցէք «Նոր Օր»ի երկրորդ երեսը, պիտի տեսնէք հոն 'ի նպաստ Հայաստանի Որբերուն տրուելիք առաջքայ կարգի թատերական ներկայացման յայտագիրը։

«Օգնութեան հասէք» պոռաց Հայ որբը Հայաստանի խորերէն, շանթի պէս մինչև Եգիպտոս արձագանգ գտաւ անոր աղերսալից ձայնը. անմիջապէս կազմուեցան Ընկերութիւններ Վասպուրականի, Ակնայ, Արապկիրի Որբախնամ անուններուն տակ, օգնութիւն փութալու համար խղճալի որբին։ Վիճակահանութիւն մը սարքեցին անցեալ տարի և անոր արտադրած 150ոսկւոյ հասոյթը անմիջապէս ղրկեցին որբին։ Որբը որբեց վայրկեան մը իր արտասուքը։

Բայց Որբը մէկ չէ, բազմաթիւ են Հայ Որբերը. աչքէ անցուցէք անգամ մը Պոլսոյ Պատրիարքարանի պատրաստած Որբերու ցանկը պիտի տեսնէք հոն 63,000 Որբերու անուններ։ Հետևաբար անցեալ տարուան ղրկուած օգնութիւնը չի բաւեր Հայ Որբին, քանի որ իրենհաց, հագուստ և բնակութիւն տուող ոչ Հայր ունի և ոչ Մայր։

Անիկա մինչև որ չափահաս ըլլայ իրեն օգնողի մը, գոնէ ամեն օր պատառ մը հաց ու անկողին տուողի մը պէտք ունի։

Եթէ կան իրեն օգնողներ՝ անոնք ալ իրեն Հայ եղբայրները և քոյրերն են, որոնք թեպէտ և Հայաստանէն հեռու, մինչև Հին և Նոր աշխարհ ասդին անդին ցրուած են, բայց Որբին ձայնը այնքան ազեկտուր է որ շատ շատ կը հասնի իրենց ականջը։

Միթէ օրինակ չէ՞ն Եգիպտոսի Հայ եղբայրները և քոյրերը, որ վայրկեան մը անտարբեր չմնացին որբուկին ձայնին։ Անոնք գիտնալով որ իրենց ղրկած դրամը չի բաւեր Հայ Որբին պէտքերուն, միահամուռ ժողով մը գումարեցին Վասպուրականի, Ակնայ և Արապկիրի Որբախնամ Ընկերութիւններուն հասարակ դրօշակին տակ, և որոշեցին առաջքայ կարգի թատերական շքեղ ներկայացում մը տալ Օբէրայի խոշոր թատրոնին մէջ։

Երանի անոնց որ այսպիսի նուիրական ձեռնարկներով կաշխատին ու կը ջանան 'ի սէր Հայ Որբին, Օրհնեալ ըլլան անոնք որ կը քաջալերեն այսպիսի ձեռնարկները տալով իրենց լուման 'ի գթութիւն Հայ Որբին։

Այս վայրկեանիս կը մտաբերեմ այն երանելի ժամանակները, յորում Պոլսոյ մեր ամենէն երևելի ազգայինները իրենց հովանաւորութեանը տակ պարահանդէսներ կը կազմակերպէին Ալքազարի թատրոնին մէջ, ի նպաստ Հայոց Միացեալ-Ընկերութիւններուն, որոնք Հայաստանի գաւառներուն մէջ դպրոցներ կը բանային չքաւոր, Հայ մանկտւոյն դաստիարակութեան և կրթութեան անոնց տալու համար։

Որքա՜ն կը պաշտէի այն ատեն՝ այդ անխոնջ բարերարները, և որքա՜ն կատէի բոլոր անոնք որ իրենց անճարակ, շահախնդիր և կամ թոյլ բնաւորութեամբը անտարբեր կը գտնուէին ազգային շահերուն, ըլլալով մէկ մէկ հակապատկերներ առաջիններուն։

Աւա՜ղ, անցան այն երանելի ժամանակները իրենց հետ տանելով այդ անխոնջ բարերարները։

Միացեալ-Ընկերութիւններուն յաջորդեցին այսօր Որբախնամ ընկերութիւնները այդ վարժարաններուն տեղ՝ այժմ որբանոցներ կը բացուին չքաւորաց, և որոնց ի նպաստ Ամերիկայի, Պուլկարիայի, Պարսկաստանի հայերը՝ հանդէսներ կը կազմակերպեն, ինչպէս որ Եգիպտոս կազմակերպեց թատերական ներկայացում մը, 27ի երեկոյթը, զոր քաջալերել նուիրական պարտականութիւն մ'է ամեն հայու։

ԱՊՏՈՒԻ ԽՈՍՏՈՎԱՆԱՆՔԸ

ԳՐԻԳՈՐ ՋՈՀՐԱՊԻՆ.

Պոլսոյ տը Ռումէլի ձախ կողմը՝ ճիշդ Ֆրանքօ-Էփրսիէն դրամատան պատուհաններուն տակ, ԱԱՃԱԼԲԷ մայթին վրայ անկիւն մը կկտուած, թաշկինակի, գուլպայի և կօշիկի կապիչի պէս ոչնչութիւններ ծախող Պուխարացի Ապտուն՝ ծանօթ դէմք մըն է Ալեքսանդրիայիներուն համար, ինչպէս էր երբեմն տէլլի Մուսթաֆան Պոլսեցիներուն։ Խտիրը չի տեսնող, չի ճանչցող մարդեր թերևս կան Ալեքսանդրիոյ մէջ բայց Ապտուն՝ այդ աննշան, ողորմելի մարդուկը ծանօթ էր ամենուն։

Կլէօպատրայի և Բոմբէի կոթողներէն անմիջապէս ետքը՝ Եգիպտոսի այդ ամառուան մայրաքաղաքին մէջ, ամենէն շատ հետաքրքրական բանը՝ անպահովապէս Ապտուն էր, Պուխարացի Ապտուն, Ապտու կնատեսցը։

Ֆէլլահի լակոտէն սկսեալ մինչև քաղաքին կառավարիչը և անկէց վեր, ամեն հիւպատոսները, Էն ականաւոր սեղանաւորները ինչպէս նաև ամենէն ԱՄՍՐԲ երիտասարդները, գոնէ անգամ մը իրեն հետ խօսած, իրմէն բան մը գնած էին։

Առեղծական բիւթ մը այդ Պուխարացին որ հակառակ ամենուն ծանօթ ըլլալուն, միշտ չի հասկցուած, չի բացատրուած մարդը կը մնար ամենուն համար։

Հանելուկ մը՝ այդ մարդուն խելութիւնը որուն վրայէն զաղանիքի քօղը վեր առնել շատեր փորձած էին, առանց յաջողելու։

Զարմանալի, հետաքրքրական, խորհրդաւոր մարդն էր նա միշտ։

Երկայն դէմք մը, կոպերէն դուրս ցայտող աչեր, կապարի գոյն մը, ճերմկնալու վրայ եղող մօրուս մը, հիանալի ճերմակ ակռաներ, բերան մը որուն երկու ծայրի խորշերուն մէջ թախիծը, գթութիւնը, կեանքէ զզուանքը իրենց բոյնը դրած էին, կնկան մը նախանձը շարժելու աստիճան կանոնաւոր, պզտիկ քիթ մը, ահա՛ մանրամասնութիւնը իր գլխին զոր շարունակ կը տատանէր իր կուզ ուսերուն վրայ։

Առտուն, արևածագին, ապրանքներու ծրարը թևին տակ, Պոլսոյ տը Ռումէլի իր սիրելի անկիւնը կուգար անգաւորութիւն և չուանի կտորի մը վրայ երկու գամով, պատէն կախուած, իր թաշկինակները և գուլպաները ցուցադրել անցորդներու քթին տակ։

Մանուածոր խամրով մը իր այս պզտիկ ցուցահանդէսը կազմակերպելէն վերջը, համբիչը կը հանէր գրպանէն և գետինը փռուած թաշկինակին վրայ ծալապատիկ նստելով, աչքերը կէս գոց կէս բաց, յաճախորդներու զալստեան կսպասէր, ինք իրեն մէջ ամփոփուած։

Եւ առեւտուրը կ'ընէր։

Իր քով, ինչպէս մեծ խանութներու մէջ, ապրանքները իրենց վերջնական գինը ունէին։ Թաշկինակներու հատը մէկ դրուշ էր, գուլպային զոյգը չորս, և կապիչները քանի փարայ։ Այս գիները այնքան ծանօթ էին, որ յաճախորդները, խիստ շատ անգամ, մարդուն հետ բառ մը իսկ փոխանակելու անհրաժեշտութիւն չէին տեսներ։

Զանոնք վրայէն կառնէին, ուղած կը գրպանէն դրամը տալով կը հեռանային։

Ամենէն շատ բզզած տեսակը, կօշիկի կապիչներն էին որմէ պէտք ունեցող գրեթէ ամբողջ երիտասարդները Ապտուի կը դիմէին անպատճառ։

Համբիչը մէկ ձեռքին մէջ, և միւս բազուկը պատին կռթնած, մտածկոտ, կէս բաց աչքերով, հանդարտօրէն, իր բազմաթեայ կրպակին առջև կարծես կը մրափէր, անհոգութեամբ մը որ յատուկ է արևի ճառագայթներուն մէկ լայն, պայծառ շերտին մէջ սփռուող կատուներուն՝ որոնց այդ կացքը՝ far-nienteի անուշութեան վրայ ամենէն համոզիչ գաղափարը կու տայ մարդուն։

Ցանկարծակալ իր այդ կրպակը ստկայն, կէս ժամ անգամ մը քակելու, արշալոյսի և տեղափոխելու կստիպուէր խեղճ Ապտուն, այնպիսի պատճառի մը համար որ ճիշդ իր գաղտնիքը կը կազմէր։

Ամեն անգամ որ կին մը կամ աղջիկ մը իրեն մօտենալով հետը խօսիլ և կամ իրմէ բան մը գնել կուզէր, Պուխարացին՝ համբիչը գրպանը դնել և ապրանքները ժողվել մէկ կ'ընէր։ Առանց զգուշութեան և կամ ցասումի բառ մը արտասանելու, կրպակը թևին տակ կը դնէր և նստած տեղէն ելլելով, քանի կամ քառասուն քայլ հեռու ուրիշ պատի մը տակ կերթար իր վաճառատեղին կազմակերպել այն կանոնաւորութեամբ և համբերութեամբ որով սկսած էր առաւօտուն։ Օրը քանի երեսուն անգամ այսպէս, խանութը կը գոցէր և կը բանար, մեծ և անյագ զարմացում մը պատճառելով ականատես եղողներուն։

Ամբողջ քաղքին գիտցած բանն էր այս նա, Ապտու կիներու հետ գործ ունենալ չէր ուզեր։ Անոնց հպումէն կը զարչէր, չէր նայեր երեսնին, երբեք բառ մը իսկ չէր ուզեր անոնց և միշտ խոյս կուտար՝ անոնց հետ որ և է յարաբերութիւն ունենալու առիթէն։

Բաւական էր որ կին մը, — շատ անգամ դիտմամբ — մօտենար իրեն. անմիջապէս կը տեսնէիր որ նա, ելեքտրական հոսանքէ մը մղուածի պէս, վեր կը ցատքէր տեղէն և ժողվուտոքը կ'ընէր, առանց բարկանալու, առանց շրթներն իսկ շարժելու, հանդարտօրէն, մեքենաբար, կամակայօրէն։

Ու բսել թէ այս տագտուկը, այս չարչարանքը օրն ի բուն կը կրկնուէր տարիներէ ի վեր։

Կիներ և աղջիկներ՝ ամեն ազգէ, ամեն դասակարգէ՝ չէին կրնար Պոլսոյ տը Ռումէլէ անցած միջոցնուն, ինքզինքնին զրկել այս չարչարանքը Ապտուի պատճառելու հաճոյքէն։

Դիրձակուհիներու աշակերտուհիներն մանաւանդ արձակուած միջոցնուն, յատկապէս

Ալպօսի աջեւն կանգնէին և իրարու ետև անոր կը մօտենային, անոր հետ իյնալու համար և խենթու պէս կը խնդային երբ Պախարային, սքանչացում պատճառող համակերպութեամբ մը, պատ պատ կը ցատքէր իր խանութը տեղաւորելու և վայրկեան մը վերջը քայքայելու համար:

Ինչ որ ամէնէն շատ կը հետաքրքրէր Ալեքսանդրիացիները՝ անխօսուն պժգանքն էր Ալպօսի՝ հանդէպ գեղեցիկ սեռին պատկանող արարածներուն:

—Կիները ի՞նչ ըրած են իրեն, ինչո՞ւ կը փախչի անոնցմէ. հարցում մը զոր ամէնքս իրարու կ'ընէինք և ոչ ոք կարող եղած էր բացատրել այդ գաղտնիքը որուն վերահասու ըլլալու համար շատեր ոչ ժամանակնին խնայած էին և ոչ ալ դրամնին:

Երիկ մարդոց հետ քաղաքավար, համբերող, նոյն իսկ անուշ լեզու, ինչ պատճառ կար որ այնքան սուր կիները և փախնար անոնցմէ՝ կեանքին մէջ կէս ժամ շարունակ հանդիստ չունենալու ստիպման:

—Անպատճառ կին մը իրեն մեծ պժբաղդութիւն մը պատճառած և կամ գլխուն աշխարհին փորձանք մը բերած ըլլալու է, կ'ըսէինք մենք մեզի և այս ենթադրութեամբ՝ յագեցուցած ըլլալ կը կարծէինք մեր ամենուս հետաքրքրութիւնը:

* * *

Անձնական հոգի մը, խոցոտուած սիրտ մը և կամ գոնէ խանգարուած միտք մը ունենալու էր Ալպօս, այդքան վեհօրէն ատելու համար կիները:

Իր համր սրտմտութեան, անշշուկ ատելութեան և վերջին նուրբած արհամարհանքին մէջ, չեմ գիտեր ինչ մը կար ասպետական, վեհանձն որ մարդս ակամայ կը փորձուէր լուծել ջանալ այդ մարմին առած հանելուկը որուն մէջ թերեւս, հոգեբաններու կարգին տակաւին չի հանդիպած խնդիր մը կը սքօղուէր:

Գեղեցիկ սեռին դէմ իր խուլ ատելութիւնը ակներեւ էր, առանց սակայն բացատրելի ըլլալու:

Մարդ կրնայ այս կամ այն կինը չի սիրել, նախընտրել նիհարը՝ գէրէն, սեւաչուին՝ կապուտաչուիէն, մասնաւոր տկարութիւն մը ունենալ բարձրահասակ կիներու համար, ախորժիլ նըբիրաններէն, այո՛, այս ամէնը կը հասկնամ, բայց ատել իգական սեռը sur toute la ligne, առանց բացառութեան, ասիկայ դիւրին չէր բացատրել:

Եւ Ալպօս այնքան à cheval էր իր ատելութեան մէջ, և իր խորշումին մէջ այնքան լրջութիւն կը դնէր որ իրաւունք չէր տար մեզի տարակուսելու, նոյն իսկ վայրկեան մը, իր ուղեղին հաւասարակշռութեան վրայ:

Ալպօս յիմար չէր, Ալպօս կնատեաց մըն էր սոսկ, սկզբամբ, համոզումով կնատեաց մը:

* * *

Կիրակի առաւօտ մը, արշալոյսէն առաջ, Մէքսի ծովափը գացած էի ձկնորսութեան:

Հեռուէն իսկ նշմարեցի Ալպօսը որ եղեգը երկնցուցած արդէն ձգած էր այս ծովային sport ին:

Զարմացում պատճառեց այս հանդիպումը ինծի, որովհետեւ չէի կրնար ըմբռնել թէ Ալպօսն՝ Պուլվար տը Ռամլէէն շատ ուրիշ տեղ ալ կարելի էր տեսնել:

Այնքան սովորած էինք զինքը հոն տեսնելու . . . :

Թէ նստած տեղը լաւ էր և թէ կուզէի հետը շաղակրատել, գուցէ կարելի էր մեր tête-à-tête ին մէջ, քիչ մը ճարպիկութիւն գործելով, կտոր մը բացել իր գաղտնիքէն:

—Բարև, Ալպօս, ըսի իրեն արաբերէն լեզուով:

—Հրամմեցէք, ըսաւ խիստ մեծ քաղաքավարութեամբ ոտքի ելլելով:

Քիչ մը օդէն, քիչ մը ձկներուն վրայ խօսելէս վերջը՝

—Ալպօս, ինչպէս կը տեսնաս, միս մինակ ենք հոս. մինակ երեք վկաներ ունինք՝ Աստուած, Արեւը և Ծովը: Այդ երեքին վրայ կերդնում որ մարդու բան չեմ ըսեր, միայն հասկցուր ինծի թէ ինչո՞ւ կիները չես ախորժիր:

—Օ՜, այդ երկայն պատմութիւն է որ չի կրնար ձեզ հետաքրքրել, և յետոյ կը խնդրեմ, մի յիշեցներ տաք ինծի բաներ որ կեանքս թունաւորած են, ոչնչացուցած են լռութիւնս և կենդանի մեռել մը ըրած են զիս:

Այս բառերը արտասանած միջոցին արդէն գոյնը նետած, աչքերը աւելի դուրս ինկած էին, փրփուրի պէս բան մը կը պատէր շրթները, ահռելի էր անոր տեսքը, սոսկումի պէս բան մը եկաւ վրաս, բայց հետաքրքրութիւնս վախիս յաղթեց և նորէն խօսքս ուղղելով իրեն

—Կաղաչեմ Ալպօս, ինչ կրնայ, այս խնդիրս կատարէ, գուցէ քեզի օգտակար կրնամ ըլլալ, մարդիկ իրարմէ միշտ պէտք կունենան, չե՞ս գիտեր:

—Շատ աղէկ, խավաճա, կուզէք գիտնալ թէ կիները ինչու չեմ սիրեր: Ես չէ թէ չեմ սիրեր զանոնք, այլ կատեմ. կը զարշիմ անոնցմէ և անոնց տեսքէն կը վախնամ. տեսէք թէ իրաւունք ունիմ թէ ոչ:

Ահաւասիկ Ալպօսի խոստովանանքը:

—Ես ութ տարու էի երբ հայրս մեռաւ, այն հրէշը որ մայրս էր, իրեն հետ զիս դաշտը կաշխատցնէր օրապահիկնիս ճարելու համար:

Երկուքս միասին հօրեղբօրս ագարակին մէջ կը ծառայէինք:

Գէշ մարդ մըն էր հօրեղբայրս, բաւական լաւ չէր վարձատրեր զմեզ և շարունակ կը ծեծէր զիս:

Անտանելի էր կեանքը որու ենթարկուած էինք:

Շատ անգամ մայր ու տղայ արցունքով տուն կը վերադառնայինք պատառ մը չոր հաց կրծելու համար:

Մայրս, զոր բոլոր հոգիովս կը սիրէի, միակ մխիթարութիւնս էր: Գիշերը՝ իր թեւերուն մէջ ապաստանած և մայրական համբոյրներու ջերմութեան մէջ ընդարմացած, սփոփանք մը կը գտնէի ցերեկուան տառապանքներուս:

Երբ տասներկու տարու եղայ, ալ չի կրցայ հանդուրժել հօրեղբօրս վայրագութիւններուն և մայրս համոզելով, միասին ուրիշ տեղ մը գացինք ուր պատառ մը հացի համար ագարակի մը մէջ բանւորութեան մտայ:

Նոր կեանք մը սկսաւ հոն մեզի համար:

Տարիքիս ներածին չափ կաշխատէի մեր տնական պէտքերուն հասնելու համար:

Մէկ երկու տարուան մէջ այնպիսի վիճակ մը ձեռք բերի որ ալ մայրս պէտք չունէր աշխատելու:

Օրն ի բուն գրաստի մը պէս կաշխատէի և իրիկունը ամբողջ յոգնութիւնս կը մոռնայի մօրս օրհնութիւններուն և ժպիտին առջև և միւս օրուան համար նոր ուժեր կառնէի աշխատութիւններուս կարենալ դիմանալու համար:

Իմ ամբողջ մտածումս, ամբողջ փափաքս մօրս երջանկութիւնն ապահովել էր:

Այդ օտար գիւղին մէջ զիս մատով կը ցուցնէին իբրև որդիական պարտաճանաչութեան օրինակ մը:

Մայրս կը հպարտանար իմ վրաս և զիս սիրելէ աւելի կը պաշտէր:

Քսան տարու էի, երբ օր մը աշխատութեանս միջոցին, արեւահար եղայ և ստիպուեցայ տուն երթալ:

Պատմութեան այս կէտին երբ հասաւ, երկու խոշոր արցունքներ աչքերէն դուրս պոռթկացին և շունչը բռնուեցաւ:

Հինգ վայրկեան ետքը սա պէս շարունակեց իր պատմութիւնը:

—Տեսէք հիմայ թէ կիները ատելու իրաւունք ունի՞մ: Ինչպէս ըսի, օր մը դաշտին մէջ հիւանդանալով, սովորութենէս հակառակ ցերեկ ատեն տուն դարձայ:

Երբ դրան մօտեցայ, ներսը երիկ մարդու մը ձայնը ականջիս զարկաւ, ասիկայ անսովոր բան մըն էր ինծի համար, մեր տանը ներս, ինձմէ զատ երբեք երիկ մարդ մը ոտքը չէր դրած:

Անհամբերութեամբ դուռը հրեցի և մտայ ներս:

Մայրս՝ իմ պաշտած, յարգած մայրս, որ իմ կեանքս էր, յոյսս, ապաւէնս, երջանկութիւնս, մայրս՝ . . . այլ ձիւաղը, բոլորովին մերկ յայրատօրէն, վատաշարար կը սողոսկէր հօրեղբօրս թեւերուն մէջ . . . :

Խելքս գլխէս թռաւ, աչքերս մթագնեցան, ամբողջ մարմինս կը դողար, կուզէի սպանել բայց ձայնս խեղդուած էր . . . Հազիւ կրցայ ինքզինքս դուրս նետել այդ տեսարանին ազդած արհաւիրքէն ազատելու համար:

Գլուխս տաք և ինկայ դուրս:

Օրերով ճամբայ քալեցի առանց ետիս դառնալու:

Այս օր՝ այդ թուականէն ի վեր երեսուն տարի անցած է և տակաւին երբ աչքերս կը գոցեմ այդ տեսարանին կարծես ականատես կըլլամ:

Ահա ինչու կատեմ կիները և կը սոսկամ անոնցմէ. ինծի համար կինը փոթորիկն է, անդունդը, գազանը, վառօդը, թոյնը, հրդեհը, շանթը և այն ամէն բաները որ մարդուս վնաս կը հասցնեն:

Ահա ինչու կիներէն կը վախնամ:

. . . .

Խե՜ղճ Ալպօս . . . :

Յ. ԱԼՓԻՄ

ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ,
ՄԵԼԻՏՈՊՈԼԷ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄ
25 Օ ՊԱՂԵՍՏԻՆՈՒ ՄԷՋ

Տար. 66 թիւէն.

Այս միջոցին Գ. Հորնսթոնը անձնական Քարտուղար Հիւսիսային Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու Նախագահի առաջին խորհրդականի՝ Գ. Ռիչարտ Եունկի—, որու հետ նմանապէս 3 օրէ ի վեր կը ճանապարհորդէի, ասաց:

—Տէր Հայր, այս սարահարթակ տեղը կը տեսնէք. ա՛ն Քրիստոսէ յառաջ երկրորդ դարու մէջ եղել է վկայ և ստանող իր վրայ երկու թշնամի մեծ բանակների զօրքերը, որոնք գիբար կատարելով արեան գետեր են վազցրել այս կրճի միջով . . . Այս սոսկալի պատերազմին մէջ Հասմոնեայցիք յաղթող հանդիսացած են, իսկ Սելեւկեանները յաղթուած . . . :

ԽՏԻՎԱԿԱՆ ԹԱՏՐՈՆ

ԵԳԻՊՏԱԿԱՆ ԱՐՈՒԵՍՏԱՍԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿ.

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿԱՆ ԽՈՒՄԲ

Ընդ տնօրէնութեամբ Պ. ՊԷՐՆԻի

ԱՐՏԱՍՈՎՈՐ ՇՔԵՂ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ

Ի ՆՊԱՍՏ

ՀԱՅ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆՑ

Չորեքշաբթի, 27 Փետրուար ժամը 8-3/4 ին

ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԵԱՄԲ

ՏԻԿԻՆ ՖԱՆՆ ՇԱՏԷՆԻ

LA PRINCESSE DE BAGDAD

ԱՐՁԱԿ ՀԱՏՈՒԱԾ ԵՐԵՔ ԱՐԱՐՈՒԱԾՈՎ

Գործ ԱՂԷՔ. ՏԻՒՄԱ ՈՐԴԻՈՅՆ

L'ANGLAIS TEL QU'ON LE PARLE

ՎՈՏՎԻԼ ՄԷԿ ԱՐԱՐ

ՀԵՂԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ ԹՐԻՍԹԱՆ ՊԷՌՆԱՐԻ

—)(—

ԳԻՆԵՐ

Առաջին օթեակ թիւ 11 դ. ո.	600	Երկրորդ օթեակներ դ. ո.	200
Պէյնուար . . . . »	400	Թիկնաթոռ . . . »	40
Առաջին օթեակներ . »	400	Սթալ . . . . »	20

Վերնատուն . . . . . . դ. ո. 5

Այս խօսքերուն վրայ սիրտս շատ կոտրուեցաւ, անկարողութիւնը զիս պատեց։

Մարդիկ առաջին քաղաքութենով իրարու վրայ կ'յարձակէին, զիրար կխտորէին, ... կ'վազցնէին՝ որ միմեանց ունեցած հողերին տէրն, ու միմեանց ունեցած չունեցածին տէրը դառնան...։ Ահա՛ հետեւանք աւազակութեան, զրկողութեան, ագահութեան արիւնռուշտութեան...։ Մարդասպաններու դերը մինչեւ այդ է եղած, է և լինելու է այսուհետեւ ալ...։

Որքան այս ամենքը ոտքալի է և անպատուաբեր մարդկային ազգին, այնքան ալ հիանալի է և պատուաբեր ընդհանուր մարդկութեան՝ այն արիւնհեղութիւնը, որն եղած է յանուն մարդկային ազատութեան և հաւասարութեան և եղբայրութեան...։

Առաջին տեսակ արիւնհեղութիւն անող մարդը գազանանման է...։ Գայլն է...։ Մինչդեռ երկրորդ տեսակ արիւնհեղութիւն անող մարդը նման չէ՞ Աստուծոյ...։ Աստուած չէ՞ մարդկանց համար...։

Այսպէս մտածելով՝ հետզհետէ սրտիս տխրութիւնը անցնելու վրայ էր. մանաւանդ երբ մտաբերեցի՝ որ կերթամ այն մեծ քաղաքը, որի անցեալը՝ մեր ներկան և ապագան կենդանացնող է սերունդէ սերունդ, որդւոց որդի, մինչ ու յաւիտեան...։

Այո, տխրութիւնս բոլորովին անցաւ, երբ մտաբերեցի Քրիստոսի բարձրագոյն բարոյագիտութիւնը, Նորա արեան թափելը նոյն բարոյագիտութիւնը տարածելու համար։

Այո՛, տխրութիւնս ուրախութեան փոխուեցաւ, երբ մտաբերեցի Նորա անհուն սէրը դէպի մեր Երկնաւոր Հայրը, դէպի բնութեան և դէպի մարդիկ...։

Թէև պտոյտաւոր կիրճի ճանապարհը վերջանալէ դեռ շատ հեռու էր և կառքին մէջ նստած ճանապարհորդակիցներս երբեմն կըզանգատուէին ճանապարհի միակերպութեան և տաղտկալի երևնալուն համար, սակայն ինձ համար բանտաձև կիրճի անհաղթմայրեր, որոնք իրար վրայ բարդուելով կը կազմէին կիրճի երկու կողմը գտնուած բաւականի բարձր թրքալանջ լեռները՝ դարձած էին դիտողութեան և ուսումնասիրութեան առարկաներ...։ Նոցա վրայ նայելով՝ արտասուքներս չէի կարող զսպել, որովհետև մինչեւ՝ կարծես մէկը պա՛րզ կերպով... ողբալի կերպով կ'ասէր ։

«Ողորմելի՛ ճանապարհորդ, ինչ կ'նայիս այս քարերի վրայ...։ Նոքա քեզմէն շա՛տ աւելի երջանիկ են...։ Նոքա խակական վկաներ չե՞ն մարդկային օրինակելի... ազնուագոյն կենցաղավարութեան...։ Եւ դու այդ կատարեալ մարդկային կենցաղավարութեան ո՞ր մասը կարողացել ես յարդ սեպհականցրել... որ մասին կ'տխրես...։ կարողացե՞լ ես տեղերքի Ստեղծողը ճանչնալ...։ կրնա՞ս Նորան բոլոր սրտովդ, բոլոր հոգւովդ և ճշմարտութիւնով սիրել, յարգել և պաշտել...։ կրնա՞ս, ո՞վ խղճալի ճանապարհորդ, իրապաշտական մարդ առանց խտրութեան ազգի, կրօնի և դաւանութեան՝ բոլոր սրտովդ, բոլոր հոգւովդ և ճշմարիտ գործերով սիրել ու յարգել...։ Յիսուս մեր Երկնաւոր Հօր նման կատարեալ լինելու համար՝ մինչև ուսումնասիրել բոլոր սրտովդ և բոլոր հոգւովդ բարոյագիտութիւն իբրև գիտութիւններու մայր՝ և միւս գիտութիւնները...։ ի վերջոյ՝ կրնա՞ս օրինակելի... ազնուագոյն մարդկային կենցաղավարութիւնը այժմ և եթ վարել և Նորա համար...։ Նորա գաղափարական սիրոյն համար ամեն տեսակ տանջանք անարգանք և անպատուութիւն յանձն առնել և մեռնիլ Նորա համար...։ Ա՛յ խղճալի ճանապարհորդ, մենք՝ անշունչ, անաչք, անականջ քարերս գոնէ վկայ ենք, որ նա, որի համար դու կերթաս Երուսաղէմ, այդ օրինակելի... ազնուագոյն կենցաղավարութիւնը վարեց՝ հակառակ աշխարհի վարած կեանքին, և ապացուցեց՝ որ իր վարած կեանքը միայն կը վայելէ կատարելութեան դիմող մարդկութեան...։

Իսկ մարդկութեան այժմեայ և առաջուայ վարած կենցաղավարութիւնը այնքան կը տարբերի Նորա վարած կեանքէն, որ առաջինը կը վայելէ առավել չէ՞ր որ Նա յաղթեց Աշխարհին...։ Ո՛վ ողորմելի ճանապարհորդ, այսպէս կատարելութեան դիմող մարդկանց...։ անատենաբարոյ մարդիկներէն, քան թէ ձկլի գազաններէն, անասուններէն և Եթէ բարոյական յաղթանակ տանելու համար կերթաս Երուսաղէմ...։ Եթէ քո կեանքիդ համար՝ քեզ վայել մի Գողգոթա պատրաստելու մտքով կերթաս Մեծ Քաղաքը, այն ժամանակ հազա՛ր բարո՛վ երթաս...։ Իսկ եթէ քո ճանապարհորդութիւնը սովորական ուխտագնացութիւն է, ինչպէս կանեն անթիւ հոգևորական և աշխարհական կրօնամոլներ, այն ժամանակ դու արժանի չես Նորա երկրպագուն կոչուելու...։ Որովհետեւ Նորան երկրպագելու համար պէտք չէ՛ հազարաւոր քիլոմեթր հեռաւորութիւն ունեցող երկիրներէ գնալ Երուսաղէմ...։ Բաւական է որ մարդ կարողանայ որ և է անկ հոգւով—սրտով Նորան սիրել և ճշմարիտ գործեր կատարել յօգուտ մարդկութեան...։ յօգուտ Ազգին..., յօգուտ հասարակութեան՝ որի մէջ կենցաղավարելուես...։ Երանի Գողգոթայի պատրաստողներին, որովհետեւ նոքա են մարդկանց ուսուցիչներ...։ Ուսուցիչներ սորվեցնող՝ թէ՛ իրենց կենդանութեան ժամանակ և թէ յետ մահուան։ Նոքա են՝ որ ժողովուրդների, ազգերի մէջ յաւիտեան, որդւոց որդի, սերունդէ սերունդ կը յիշուին... կը դեկավարեն կենցաղավարութիւններ...։ Եթէ Սիրոյ մեծ զօրութիւնով զինուած ես, կը յաղթես, անպարտելի կլինիս. իսկ եթէ ոչ... կը յաղթուիս... կը խորտակեն քեզ իբրև կրօնամոլ, սնոտիապաշտ, աւելորդապաշտ և առասպելապաշտ...։ Սիրոյ մեծ զօրութեան մէջն է գիտութիւնը...։ իսկ տգիտութիւնը՝ կրօնամոլութեան, սնոտիապաշտութեան, աւելորդապաշտութեան և առասպելապաշտութեան...։ Եթէ գիտութեա՛ն դասակ ես, երթաս բարո՛վ և շատ հաճելի՛ մեծ Գողգոթան տեսնելու. իսկ եթէ տգիտութեան ծնունդ ես, այն ժամանակ արժանի չլինիս և Մեծ Քաղաքը տեսնելու... տեսնելու... տեսնելու...»։

«Տեսնելու» բառը միքով շատ անգամ կրկնելու ժամանակ հեռուէն տեսայ արեւելեան լերան լանջի վրայ մի գիւղ, որի տները եւրոպական ճաշակով շինուած էին։ Դիմացս նստող Երուսաղէմցի յոյն վաճառականին հարցրի.

—Եղբայր պատուական, հեռուն, այդ երևացող գեղեցիկ գիւղը ինչ գիւղ է.

—Այդ գիւղի անունն է Բեթճալէ. Նորա միջի բնակչաց մեծ մասը եւրոպացիք են։ Նոքա ունին այստեղ լաւ ուսումնարաններ և եկեղեցիներ։ Այստեղ ռուսներն ալ բաւականին լաւ և կանոնաւոր ուսումնարան ունին։

—Մի՞թէ այդտեղ այնքան ռուսներ կբնակուին, որ ուսումնարան բանալու պէտք է զգացուիլ.

—Ոչ. ընդհակառակն, ռուսներ շատ քիչ են. բայց Պաղեստինու ռուս ընկերութեան Ռուսաստանէ ուղարկած ուսուցիչները կդասախօսեն տեղացի քրիստոնեայ արաբներին, [illegible] և սուրիներին, որպէս զի սոցա ժամանակին ուսուցանեն,—պատասխանեց յոյն վաճառականը—։

— Հապա հայերը այստեղ ուսումնարան չունի՞ն, հարցրի ։

—Ոչ. դուք հայս գիւղի մէջ բան չունիք ։ Բայց փոխարէն դրա, դուք ունիք Բեթղեհեմի մէջ, որ ահա հակառակ արեւմտեան կողմէն կերեւայ, թէ ուսումնական և թէ նշանաւոր վանոր։

Բեթղեհեմի անունը լսեցի, Բեթճալէն բոլորովին մոռացայ. ուշադրութիւնս դարձրի Նորա վրայ և կը դիտէի բարձրագագաթ մի պտղակառոյն, որն իր տարօրինակ բարձրութիւնով կը յիշեցներինձ Ռուսաստանի Ռուս Եկեղեցիները. կարծելով թէ այդ եկեղեցին Ռուսաց եկեղեցի է, հարցրի իմ խօսակից յոյնին ։

(Շարունակելի)

ՍՐԱՊԻՈՆ ՔԱՆՑ. ՍԱՄՈՒԷԼԵԱՆ

17 փետր. 1901 Գաճիրէ։

ՏԵՂԱԿԱՆ

Ն. Վ. Պօղոս բաշա Նուպար մարտի 14ին մեծ պարահանդէս մը պիտի տայ իր Պապ-էլ-Հատիտ պալատին մէջ։

—Եգիպտոսի հանգուցեալ մեծ Ղատիւի, Քեմալ-էտ Տին էֆէնտիի յաջորդն պիտի ըլլայ Եուհսա էֆէնտին, և որ իր պաշտօնին գլուխը պիտի անցնի՝ ինչպէս ծանուցինք, առաջիկայ մարտ 15ին ։

—Ն. Բ. Խտիւը այս տարի Պօլիս այցելելու դիտաւորութիւն ունի ։ Այս ճամբորդութիւնը սակայն այն ատեն վերջնականապէս պիտի որոշուի, երբ որ Նէֆիք պէյ վերադառնայ ։

Նէֆիք պէյ զրկուած Պօլիս Ն. Բ. Խտիւին կողմէ, Սուլթանին և Տամատ Մահմուտ փաշային մէջև եղած խնդիրներու կարգադրութեանը համար ։

—Աւստրիական Լոյտի ընկերութեան Արկօ նաւը, անցած շաբաթ օրը Աղեքսանդրիայէն Եաֆա գնալու ատեն աւազի խութի մը հանդիպած և բաւական վնասուած է ։ Արկօ՞ն Եաֆա հասած է, և նորոգութիւններ կ'ըլլան ։

ԱԶԴ

Կ'աւանդուին Հայերէնի Ֆրանսերէնի [illegible] դասեր։ Դիմել՝ մանրամասնութեանց համար՝ Թերթիս խմբագրատունը՝ ամեն օր 10–12 կէս օրէն առաջ և 3–5 կէս օրէն վերջը։

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ըստ "Տէյլի Թէլէկրաֆ"ի Կ. Պոլսոյ թղթակցին, Սուլթանը Մէքքէի Էմիրին հրամայած է որ անհամբեր Հիճազի երկաթուղին շինութեանը լմննալու կ'սպասէ, դէպի Սբ. Քաղաքը ուխտագնացութիւն մ'ընելու համար ։

—"Նոր-Օր"ի ընթերցողները կը յիշեն արդէն թէ Չինաստանի մէջ գտնուող Եւրոպական Տէրութեանց Ներկայացուցիչները քանի անգամներ խստիւ պահանջեցին Չինաստանէն որ յանցաւոր պաշտօնեաները մահուամբ պատժուին։ Չինաստանի պատասխանը բացասական եղաւ մինչ ։ Ո սոյն պաշտօնեայ որ Նուաղ—ծանր պատիժ մը կրեն յանցաւորները ։ Հիմա, Փէքինէն անցեալ 18ին քաշուած հեռագիր մը նայելով, Չինաստանի այդ յանցաւոր պաշտօնեաներուն համար առաջարկուած պատիժը, անբաւական գտեր են նոյն տեղը՝ Տէրութեանց Ներկայացուցիչները, ու կը պնդեն որ իրենց որոշած պատիժները լի ու լի գործադրուին ։

—Գերմանիան ինը նոր շոգենաւներ շինել տուած է որոնց 4ը 11,000 տակառաչափ տարողութիւն ունի, մէկը՝ 8,000, և միւսները 4ը՝ 2,600։ Մօտերս երթեւեկութեան պիտի սկսին յիշեալ նաւերը

—Մոսկուայէն փետր. 12ին Եւրոպական թերթերուն կը հեռագրեն, "Հաստատ աղբիւրներէ կ'իմանանք որ ռուսիական մը տղան անձնասպան եղած է Ջարը սպաննելու փորձ մը ըրած ըլլալուն համար ։

"Տղան վախէն և խիղճի դէմ նախանձոր համարած է ինքնասպան ըլլալ քան թէ գործած ըլլալ այս ոճիրը։

"Կարելի չէ ո՛ր աստիճան ըստոյգ ըլլալը հաստատել այս ազդուրին, բայց կերպով մը կը հաստատուի, որովհետև պէտք եղած զգուշութիւնները ձեռք առնուած են"։

—«Տէյլի-Մէյլ»ի Վաշինկթընի թղթակիցը Փետր. 12էն կը հեռագրէ թէ՝ Միացեալ Նահանգներու կառավարութիւնը 375,000 ֆրանքի գումար մը պիտի յատկացնէ հրէշային թնդանօթի մը փորձը կատարելու համար։

Ըստ յիշեալ նոր թնդանօթը հնարողին, մէկ արտաձիգով այս թնդանօթը պիտի կրնայ ծովուն յատակը իջեցնել ամենազօրաւոր զրահաւոր նաւ մը։

ՆՈՐ ԿՏԱԿ ՄԸ

Ամերիկայի Մինօզէգա նահանգի խորհրդարանին մէջ վերջերս քուէարկուած նոր ծրագիր մը քուէարկեր է, կանոնով մը յիշեալ նահանգի կառավարութիւնը բացարձակապէս կ'արգիլէ ամուսնութիւնը այն անձանց, որ յիմարութիւն, թոքախտ և կամ ոև է ժառանգական հիւանդութիւն մը ունին։ Բաւական է հինգէն վեր եղող ամեն կանանց ամուսնութիւնը հաւասարապէս արգիլուած է։ Կանոնակը այս օրէնքին գործադրութիւնը հրամայելով նպատակ ունի յիշեալ նահանգին ցեղը ազնուացնել։

ՊՈՒԼՂԱՐԻՈՅ ԶԻՆՈՒՈՐԱԿԱՆ ՈՒԺԸ

Պուլկարիա պատերազմի ժամանակ կարող է թշնամւոյն դէմ հանել հետեւեալ ուժերը։

Գործօն բանակ՝

48 գունդ հետեւակ, 240,000 մարդ, 20 գունդ ձիաւոր, թնդանօթաձիգ և արհեստաւոր զինուոր 30,000։

Պահեստի բանակ՝

Կը կազմուի պահեստի զօրքերէ որոնք 30—40 տարեկան են, կամաւոր խումբերէ և նոր կանչուած երիտասարդներէ, 20 տարեկանէն վար։ Այս բանակը մինչև 100,000 հոգի պիտի ունենայ։ Նպատակն է գործօն բանակին օժանդակել և անոր ուժը պահել։

Այս ուժերէն զատ կան նաև ազգային հրոսախմբերը (նարօտնիօ օպըլչէնիէ). բայց ասոնք աւելի ներքին պաշտպանութեան պիտի ծառայեն, կատարելով ոստիկանական պաշտօն, և հետևաբար իբրև մարտաւոր ուժ չեն համարուիր։ Ազգային հրոսախմբերը միմիայն պաշտպանողական կռիւներուն մէջ կրնան իբրև առանձին ուժ դեր մը ունենալ։

Պուլկարիա զինուած է 180,000 մանլիհէրի հրացանով, 100,000 լէպէլի հրացան, 80,000 պէրտան, 30,000 մարթինի հրացաններով և 720 թնդանօթով քառը. բրէզօ և մաքսիմ նոր ձևի արագաձիգ հրանօթներով։

Այսպէսով Պուլկարիա, պատերազմի ժամանակ, պիտի կրնայ 380,000 մարդ կռիւի դաշտը հանել 400,000 հրացանով և 720 թնդանօթով։

Զօրաշարժութեան արագութիւնը հետևեալ ձևով պիտի ըլլայ.

Մինչև 8 օր	240,000
„ 15 „	300,000
„ 30 „	380,000

Խաղաղութեան ժամանակ Պուլկարիա վեց զօրաբաժին (տիվիզիօն) ունի, ամեն մէկը չորս գունդ հետևակ, մէկ գունդ թնդանօթաձիգ և մէկ գունդ հեծելազօրք։ Պատերազմի յայտարարութեան որ ամեն մէկ զօրաբաժին զօրաբանակի (քօրփուս) պիտի վերածուի։

ՇԱՐԺՈՒՆ

ԿՈՒԶԷ՞Ք ԲԱԽՏԵՐՆԻԴ ՓՈՐՁԵԼ

Գնեցէք Ժողովրդական Տարեցոյցէն հատ մը, որ շատ մը զուարճալի և օգտակար հատուածներու հետ կը գտնուի նաև գեղեցիկ բաղդացոյց մը պէտք եղած բացատրութեամբ։

Այս Տարեցոյցէն և Պարզ Օրացոյց գնել փափաքողք թող հաճին դիմել առ Տ. Օհան Խնտամեան, որ պատրաստ է ուրիշ ամէն տեսակ գրքերու մասին յանձնարարութիւնք փութով կատարել փոքրիկ կանխավճարով մը։

Նրջակայ քաղաքներէն Տարեցոյցի և Օրացոյցի մասին եղած յանձնարարութեան համար դրամի տեղ թղթադրոշմ կընդունուի։

Տարեցոյցին գինը	10 Դրշ. ողջ
Պարզ օրացոյցինը	2 „

Ա Զ Դ

Շատերու կողմէ յայտնուած փափաքի մը գոհացում տալու և մեր ընթերցողներու դիւրութիւն մը ընծայելու նպատակով, այսուհետև մեր թերթը հատով պիտի ծախուի Շարա Ապտ-էլ-Ազիզի սկիզբը Գ. ԿԱՐԱՊԵՏ ԵՐԶՆԿԱՑԵԱՆԻ խանութը ինչպէս նաև Գլոթ-Պէյ փողոցի ծայրը և Թրամվէյներու կայարանին մօտ ծխավաճառ Գ. ՄԱՐՏԻՐՈՍ ԳԱՍԱՊԵԱՆԻ քով։

Le Gérant J. MUNIER

Տպ. «Միութիւն».— Թ. Ս. Փափազեան

ՊԱՆԴ ԼԻՕՆԷԶ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԳՈՐԾԱԿԱԼ ԵԳԻՊՏՈՍԻ

Մ. ՍՕՍՕՅԵԱՆ

Լիոնի համբաւաւոր դրամատունը, այս անգամ ունեցաւ իր Եգիպտոսի գործակալն ալ, Տ. Մկրտիչ Սօսօյեան, որ իր հրապարակային ցոյց տուած պարկեշտ գործունէութեամբն ամենուն վստահութիւնը կը վայելէ։

Այս գործակալութիւնը, 11 Սեպտ. թիւ իրեն յանձնուած և Լիոնի քաղաքապետութենէն պաշտօնապէս վաւերացուած փոխանորդագրի համաձայն, պիտի կատարէ Պանդ Լիոնէզի միջոցաւ ամեն տեսակ դրամական և Քրէտի Ֆօնսիյէի, Վիլ տը Բարիի և Գաղղիական ամէն արժեթղթերու գործողութիւններ, գանձումներ Ամերիկան չնչին գումարի մը խնայողութեամբ ձեռք կը բերուի քիչ ատենէն, պահեստի բաժնեթուղթ մը, վճարկահանութեամբ երաշխաւորուած։

Փափաքողները հաճին դիմել Նուպարի վրայ փառաւորեան Թուրթօքի գրասենեակը։

Թղթակցութիւն և կամ դրամ ղրկել հետևեալ հասցէին։

Մ. ՍՕՍՕՅԵԱՆ

Ի ԳԱՀԻՐԷ

ԱՏԱՄՆԱԲՈՅԺ Պ. ՆԻԿՈԴԻՄՈՍ

Վերջերս հաստատուած ի Դահիրէ, Գաֆէ տը լա Պօրսի կից, Բ. յարկ. թիւ 9 դատկինը։

Կը բժշկէ բերնի և ակռայի ամեն տեսակ հիւանդութիւնները։ Այցատուները ձրի կը դարմանէ ամեն օր, առաւօտեան ժամը 8էն 9։

ՊԷԼԱԵԱՆ-ՇԻՇՄԱՆԵԱՆ ԸՆԿ.

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ ԴԵՐՁԱԿՆԵՐ

ԱՐԱՆՑ ԵՒ ԿԱՆԱՆՑ

ԵՒ ՁԵՒԱԳԻՏՈՒԹԵԱՆ ԴՊՐՈՑ

Ապտին մեծ պողոտային վրայ Տալիրայի Սանիյէի դիմացը, Ծախկին էլեկտրական գործիներու վաճառատունը։

Վերջերս Ամերիկայէն հոս եկած հաստատուած ըլլալով մը յօժարութենք այդ հաստատութեան մէջ պատրաստ ենք գոհացնել մեզ դիմող Պատ. յաճախորդները, գործի մաքրութեան, գիներու չափաւորութեան և ճշդապահութեան կողմէն։

Մեր գործատունին մէջ կ'աւանդուի նաև ձևագիտութեան դասեր ամերիկեան ամենավերջին կատարելագործուած մեթոդով։

Մանրամասնութեանց համար դիմել մեր գործատունը։

ՃԱՇԱՐԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ՄԻՀՐԱՆ ԵՒ ԵՂԲ. ԴԱԶԱՆՃԵԱՆ

Շարա Ապտ-Սալամի

Նիւա-Ցէնվէրսի գեղարանին դիմացը.

Օգտակար ու զուարճալի գիտ. մաքուր ու վայելուչ սրահ. համեղ ու աննգաշար կերակուրներու զանազանութիւն, անխարդախ պատրաստութիւն. ճոխ ճաշացուցակ մը դիւրամատչելի գիներով. ահա՛ Դազանճեան եղբարց ճաշարանը։

Ով որ կ'ուզէ, փորձի համար մէկ անգամ թող գիւէ, վստահ պէտք է ըլլայ թէ մշտակաս յաճախորդը պիտի դառնայ Հայկական ճաշարանին։

ՏՊԱՐԱՆ

ՄԻՈՒԹԻՒՆ

Ի ԳԱՀԻՐԷ

ԱՊՏԻՆ ՓՈՂՈՑ, ՄՈՒԳԱԹԹԱՄԻ ՃԻՇԴ ԴԻՄԱՑ

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ

ԹՈՐԳՈՄ Ս. ՓԱՓԱԶԵԱՆ

Այս նորակազմ տպարանին մէջ կը տպուին հայերէն ու եւրոպական լեզուաւ ամէն տեսակ հրատարակութիւններ, պարբերական թերթեր, յայտարարութիւններ, շրջաբերականներ, այցետոմսեր, մահազդեր, հարսանեաց հրաւիրագրեր, կանոնագիրներ, նամակագլուխներ, պահարաններ, հաշուեցուցակներ ևն.։

Յանձնարարութիւնները կը կատարուին փութով, ամենայն խնամօք եւ ճաշակաւոր տպագրութեամբ։

ԶԱՓԱԽՈՐ ԳԻՆԵՐՈՎ.